

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Τρία σενάρια για τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο πρόγραμμα

Αθήνα, Ευρώπη και Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) θα κληθούν αμέσως μετά τις γιορτές να κάνουν ένα βήμα πίσω από τις θέσεις τους, ώστε να επιτευχθεί ο πολυπόθητος συμβιβασμός για να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση, να συμφωνηθούν οι στόχοι για τα πρωτογενή πλεονάσματα και να ρυθμιστεί το θέμα του χρέους. Σύμφωνα με την Καθημερινή, επισήμως, το βασικό σενάριο για την επόμενη ημέρα της Ελλάδας προβλέπει τη συμμετοχή του Ταμείου στο ελληνικό πρόγραμμα. Ωστόσο, το τελευταίο διάστημα, η δημόσια σύγκρουση ΔΝΤ - Κομισιόν για το τι πρέπει να γίνει στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με την αβεβαιότητα που υπάρχει γύρω από τις προθέσεις του νέου προέδρου των ΗΠΑ, Ντόναλντ Τραμπ, για τον ρόλο του Ταμείου στο ελληνικό πρόγραμμα, έχουν αρχίσει να διαμορφώνουν ένα κλίμα πιο ευνοϊκό σε μια απομάκρυνση του Ταμείου. Σε κάθε περίπτωση, όλα τα σενάρια είναι ανοικτά. Ειδικότερα:

1. Το ΔΝΤ φεύγει.

Ανεξαρτήτως του λόγου, το Ταμείο αποφασίζει ότι δεν θα συνάψει νέο πρόγραμμα χρηματοδότησης της Ελλάδας, ούτε θα συμμετάσχει στο ισχύον ευρωπαϊκό πρόγραμμα ως τεχνικός σύμβουλος. Κάτι τέτοιο θα ικανοποιούσε πολλούς στην Αθήνα και αρκετούς στην Ευρώπη. Η δεύτερη αξιολόγηση θα μπορούσε να ολοκληρωθεί πολύ γρήγορα μεταξύ κυβέρνησης και ευρωπαϊκών θεσμών, δεδομένου ότι έως τώρα τα μεγαλύτερα προσκόμματα τα βάζει το ΔΝΤ ζητώντας πολύ περισσότερα δημοσιονομικά μέτρα και πιο σκληρές μεταρρυθμίσεις στις αγορές εργασίας, προϊόντων και υπηρεσιών. Όπως εκτιμούν κυβερνητικά στελέχη, χωρίς τη συμμετοχή του Ταμείου στις διαπραγματεύσεις, η αξιολόγηση θα μπορούσε να κλείσει σε λίγες ημέρες, αν όχι σε λίγες ώρες. Ωστόσο, το ενδεχόμενο της αποχώρησης του ΔΝΤ από την Ελλάδα δημιουργεί τρία προβλήματα. Πρώτον, είναι άγνωστο το πώς θα αντιδράσουν οι αγορές. Δεύτερον, είναι αβέβαιο το πώς θα αντιδράσουν –κυρίως, αλλά όχι μόνο– οι Γερμανοί βουλευτές που ενέκριναν το τρέχον πρόγραμμα του ESM υπό την προϋπόθεση ότι το Ταμείο θα είναι μέρος της εξίσωσης. Τρίτον, και ίσως σημαντικότερο για την Ελλάδα, είναι ότι θα σταματήσει να υπάρχει κάποιος που να πιέζει για τον προσδιορισμό των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος. Κάτι το οποίο χρειάζεται η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) για να χαρακτηρίσει βιώσιμο το ελληνικό χρέος και να ανοίξει τις πόρτες του προγράμματος ποσοτικής χαλάρωσης (QE) για την Ελλάδα.

2. Το ΔΝΤ μένει.

Είτε με νέο χρηματοδοτικό πρόγραμμα είτε ως τεχνικός σύμβουλος στο υφιστάμενο. Αυτό σημαίνει ότι τις επόμενες εβδομάδες ή το πολύ εντός των επόμενων δύο - τριών μηνών, Αθήνα, Ευρωζώνη και Ταμείο θα πρέπει να καταλήξουν στον συμβιβασμό που θα ικανοποιεί όλους. Δεδομένης της πρόσφατης δημόσιας σύγκρουσης του ΔΝΤ και της Ευρωζώνης για την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας και το τι θα πρέπει να γίνει για να λυθούν τα προβλήματα, είναι σαφές ότι οι διαφορετικές προσεγγίσεις είναι πολύ δύσκολο να καλυφθούν γρήγορα και αποτελεσματικά. Ωστόσο, η υπόσχεση της γερμανικής κυβέρνησης (και άλλων ευρωπαϊκών) να συμμετάσχει το ΔΝΤ στο ελληνικό πρόγραμμα, δεν τους επιτρέπει –ακόμη τουλάχιστον– την απεμπλοκή του. Πάντως, είναι βέβαιο πως εφόσον και όταν επιτευχθεί ο συμβιβασμός μεταξύ Ευρωζώνης και ΔΝΤ, η Αθήνα θα κληθεί να λάβει πιο σκληρές αποφάσεις (τόσο στο σκέλος των δημοσιονομικών μέτρων όσο και σε εκείνο των μεταρρυθμίσεων) από ό,τι θα καλούνταν να υιοθετήσει εάν δεν συμμετείχε το ΔΝΤ στο πρόγραμμα. Από την άλλη πλευρά, η παρουσία του Ταμείου ενδεχομένως να αναγκάσει την Ευρωζώνη σε υποχωρήσεις ως προς το θέμα της ρύθμισης του ελληνικού χρέους.

3. Δεν λαμβάνεται απόφαση αμέσως. Όπως έχει αποδειχθεί από τις διαβουλεύσεις των τελευταίων μηνών, η επίτευξη του συμβιβασμού για το ελληνικό θέμα είναι κάτι αρκετά δύσκολο. Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να «παγώσουν» οι διαβουλεύσεις εξαιτίας του πολιτικού κύκλου σε διάφορες χώρες της Ευρωζώνης και το καλοκαίρι –όταν η Ελλάδα δεν θα μπορεί να αποπληρώσει 6,2 δισ. ευρώ σε λήξεις χρέους– να αρχίσει μια νέα συζήτηση, που αυτή τη φορά, όμως, θα έχει ως αντικείμενο την επέκταση του υφιστάμενου προγράμματος ή τη σύναξη νέας συμφωνίας. Τον Μάρτιο διεξάγονται εκλογές στην Ολλανδία, τον Μάιο στη Γαλλία και τον Σεπτέμβριο στη Γερμανία. Εάν δεν έχει δοθεί λύση που να ικανοποιεί λίγο έως πολύ την κάθε πλευρά, τότε στελέχη με γνώση της κατάστασης θεωρούν πολύ πιθανό τον Μάρτιο να «παγώσουν» οι διαπραγματεύσεις, λόγω της έναρξης των εκλογικών κύκλων στην Ευρωζώνη. Σε αυτό το ενδεχόμενο η αβεβαιότητα θα ενταθεί, οι επενδυτές θα παραμείνουν σε στάση αναμονής και ουσιαστικά θα χαθεί ένας ακόμη χρόνος για την ελληνική οικονομία. Η χώρα θα «συρθεί» έως τον Ιούλιο στεγνώνοντας όποια ρευστότητα υπάρχει στα κρατικά ταμεία και ξαφνικά θα βρεθεί αντιμέτωπη με την υποχρέωση να αποπληρώσει 6,2 δισ. ευρώ από τις 17 έως τις 20 Ιουλίου σε ιδιώτες επενδυτές, ΔΝΤ και ΕΚΤ. Υπό την απειλή μιας χρεοκοπίας, αρκετοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν πως η Ελλάδα θα αναγκαστεί να συμφωνήσει σε νέα χρηματοδοτική σύμβαση ή στην επέκταση του υφιστάμενου προγράμματος.

Καθημερινή

FT: Επτά ορόσημα για την παγκόσμια οικονομία

Έπειτα από μια χρονιά πολιτικών αναταράξεων, το 2017 δεν θα είναι «εύκολο». Δημοσίευμα των Financial Times, παρουσιάζει έναν αναλυτικό οδηγό για το τι πρέπει να κοιτά κανείς στον πλανήτη, από την ανάληψη της ηγεσίας από τον Τραμπ μέχρι την αργή έξοδο της Μεγάλης Βρετανίας από την ΕΕ και την πιθανότητα να μπει τέλος στο Χαλιφάτο του Ισλαμικού Κράτους στη Μέση Ανατολή.

Ιανουάριος: Η έλευση Τραμπ

Κρίνοντας από τη συμπεριφορά του, ο 45ος Πρόεδρος των ΗΠΑ θα βιάζεται να βάλει το σημάδι του. Ο Τραμπ υποσχέθηκε να δράσει γρήγορα για να βγάλει τις ΗΠΑ από την συμφωνία Trans-Pacific, να αναθεωρήσει και να αντικαταστήσει το Obamacare, να ξεφορτωθεί την πολιτική καθαρής ενέργειας του Ομπάμα και πολλά περισσότερα.

Η γλώσσα που θα χρησιμοποιήσει ο νέος πρόεδρος στην πρώτη ομιλία του και οι πρώτες ημέρες στο οβάλ γραφείο θα θέσουν τον τόνο της διακυβέρνησής του, ακόμα και αν ο Τραμπ παραμένει απρόβλεπτος.

Μια άλλη εξέλιξη που θα πρέπει να παρακολουθήσουμε, είναι η πρώτη σύνοδος με τον Βλαντιμίρ Πούτιν, τον οποίο οι υπηρεσίες ασφαλείας των ΗΠΑ υποπτεύονται ότι έπαιξε ρόλο στην απρόσμενη νίκη του Ρεπουμπλικάνου υποψήφιου.

Μάρτιος: Η Μεγάλη Βρετανία αποχωρεί από την ΕΕ

Εννέα μήνες μετά το δημοψήφισμα που διέλυσε ουσιαστικά μισό αιώνα βρετανικής εξωτερικής και οικονομικής πολιτικής, η κυβέρνηση της χώρας ετοιμάζεται να ενεργοποιήσει τις διετούς διάρκειας διαπραγματεύσεις ως τα τέλη Μαρτίου.

Αυτή τη στιγμή η κατεύθυνση δεν είναι απόλυτα ξεκάθαρη. Η Τερέζα Μέι όμως υποσχέθηκε να παρουσιάσει ένα σχέδιο πριν ενεργοποιήσει τη διαδικασία διαζυγίου του άρθρου 50. Ακόμα και αν το σχέδιο δεν είναι λεπτομερές η Μεγάλη Βρετανία θα πρέπει να σχεδιάσει μια περιεκτική διαπραγματευτική στρατηγική. Η Μέι θα αναζητήσει τρόπους να αποφύγει ένα σοκ στις αγορές ενώ θα ενθαρρύνει τις εγχώριες επενδύσεις και θα κρατά τους συντηρητικούς υπέρ του Brexit στο πλευρό της. Θα είναι δύσκολο να πετύχει και τα τρία.

Σε λίγους μήνες περίπου από τώρα: Η μάχη για τη Ράκκα

Έχοντας τρομοκρατήσει τον κόσμο με τα εδαφικά κέρδη τους σε Συρία και Ιρακ, οι τζιχαντιστές του ΙΚ χάνουν έδαφος και στις δυο χώρες για σχεδόν δυο χρόνια. Οι τελευταίοι μήνες αναλώθηκαν στη μάχη για τον έλεγχο της Μοσούλης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Ιρακ που οι εξτρεμιστές κατέλαβαν το 2014.

Εξαρτώμενη από την εξέλιξη στη συγκεκριμένη μάχη, η επόμενη, πιθανόν στις αρχές του 2017, θα είναι για την de facto πρωτεύουσα του ΙΚ στη Συρία, τη Ράκκα. Η πρόκληση για την διακυβέρνηση Τραμπ θα είναι να διαμορφώσει μια συμμαχία συριακών δυνάμεων -Κούρδων και Αράβων- που θα είναι ταυτόχρονα ικανή να εκδιώξει τον ΙΚ από την πόλη και να κυβερνήσει αποτελεσματικά μετά την επόμενη ημέρα.

Απρίλιος – Μάιος: Γαλλικές προεδρικές εκλογές

Μετά το Brexit, την εκλογή Τραμπ και το δημοψήφισμα που είπε «όχι» στον Ματέο Ρέντσι έρχονται το 2017 κρίσιμες εκλογές. Το γαλλικό πολιτικό κατεστημένο θα αναζητήσει τρόπους να αντισταθεί στην άνοδο της Μαρίν Λεπέν, υποψηφίας του Εθνικού Μετώπου.

Αν και θα μπορούσε να κερδίσει τον πρώτο γύρο, η Λεπέν ευρέως αναμένεται να ηττηθεί στον δεύτερο γύρο καθώς οι μετριοπαθείς ψηφοφόροι θα στραφούν εναντίον της. Ο Φρανσουά Φιγιόν, των συντηρητικών ρεπουμπλικάνων, εμφανίζεται ως το φαβορί..

Συνέχεια....

Υπάρχουν όμως έριδες μεταξύ των κύριων κομμάτων και η Λεπέν έχει κερδίσει ισχυρή στήριξη από τους ψηφοφόρους της εργατικής τάξης. Αν με κάποιο τρόπο επικρατήσει η ΕΕ θα αντιμετωπίσει τη μεγαλύτερη κρίση της έως σήμερα.

Μάιος: Η μάχη για την προεδρία του Ιράν

Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, παρά τις αρχικές εκτιμήσεις περί του αντιθέτου, ο Χασάν Ροχανί έβαλε το σημάδι του στο Ιραν, μέσω της συμφωνία για τα πυρηνικά με τις ΗΠΑ και άλλες πέντε παγκόσμιες δυνάμεις.

Αλλά η ικανότητα του Χασάν Ροχανί να διαμορφώσει την ατζέντα της χώρας έχει δεχτεί συνεχείς επιθέσεις από φρουρούς της παλαιάς τάξης, κυρίως την Επαναστατική Φρουρά και μέλη του δικαστικού συστήματος.

Τώρα με τη συμφωνία για τα πυρηνικά υπό πίεση, εξαιτίας της έλευσης του Τραμπ, που πολλές φορές υποσχέθηκε να καταργήσει ο Ροχανί αντιμετωπίζει την πρόκληση της επανεκλογής, μια ψηφοφορία που οι σκληροπυρηνικοί θα επιδιώξουν να επηρεάσουν. Είτε επικρατήσει, είτε όχι και το εάν το Ιραν θα πάρει ένα περισσότερο συγκρουσιακό μονοπάτι, θα έχει μεγάλες επιπτώσεις στη Μέση Ανατολή αλλά και ευρύτερα.

Οι αυξήσεις επιτοκίων της FED

Τα επιτόκια στις ΗΠΑ σε συνδυασμό με τις τιμές του πετρελαίου είναι οικονομικά δεδομένα που μπορούν να αναστατώσουν τον κόσμο. Για πολλούς το βασικό ερώτημα του 2017 είναι πόσο υψηλότερα μπορούν να φτάσουν.

Η Federal Reserve που τον Δεκέμβριο αύξησε τα βασικά επιτόκια μόλις για δεύτερη φορά μετά την χρηματοπιστωτική κρίση, υποστηρίζει ότι θα το κάνει τρεις ακόμα φορές το 2017. Οι αγορές δεν έχουν πειστεί ότι θα φτάσει τόσο μακριά. Αλλά στην πραγματικότητα τα επιτόκια μπορεί να αυξηθούν ακόμα περισσότερο.

Με βάση τις εκμυστηρεύσεις της, η Janet Yellen δεν έχει μετρήσει την πιθανότητα ενός «Trump effect» που μπορεί να οδηγήσει τα επιτόκια ακόμα υψηλότερα, αν ο εκλεγμένος πρόεδρος εξασφαλίσει την στήριξη του κογκρέσου για τη συντριπτική δημοσιονομική τόνωση που ζητά.

Οι κάτοχοι ομολόγων και τα νομίσματα, όπως το μεξικανικό πέσο και η τουρκική λίρα έχουν ήδη δεχτεί ομοβροντίες από την εκλογή του Τραμπ. Θα μπορούσαν να δοκιμαστούν περαιτέρω αν οι πολιτικές του αυξήσουν το κόστος χρήματος ανά τον πλανήτη.

Πρώτο μισό του έτους: Το δημοψήφισμα του Ερντογάν

Για σχεδόν 15 χρόνια, ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν αναζητούσε τρόπους να αυξήσει την εξουσία του στην Τουρκία και για να το πετύχει έγινε ο πιο ισχυρός ηγέτης μετά τον Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ, τον ιδρυτή της σύγχρονης Τουρκίας.

Το 2017 ο Ερντογάν μπορεί, εν τέλει, να πετύχει τη βασική φιλοδοξία του: την επίσημη άνοδό του στη θέση του εκτελεστικού προέδρου, κυβερνώντας τη χώρα ως επικεφαλής τόσο του κράτους, όσο και της κυβέρνησης.

Μετά από μια αιματηρή χρονιά που περιελάμβανε τόσο την απόπειρα πραξικοπήματος, όσο και μια σειρά τρομοκρατικών χτυπημάτων, η λαϊκή στήριξη στο να αποκτήσει περισσότερες εξουσίες έχει αυξηθεί. Ένα δημοψήφισμα μπορεί να γίνει Απρίλιο ή Μάιο. Ο πρόεδρος είναι πιθανό να υποστηρίξει ότι ψήφος στο «ναι» είναι ενδυνάμωση της βούλησης του λαού.

Οι αντίπαλοι του θα αντικρούσουν ότι με η ψήφος στο «όχι» είναι η τελευταία ευκαιρία να αποτραπεί μια διδακτορία.

Φθινόπωρο 2017: Το συνέδριο του κινεζικού κομμουνιστικού κόμματος

Για αιώνες η Κίνα δεν ήταν τόσο ισχυρή στην παγκόσμια σκηνή όπως είναι σήμερα. Ούτε μετά τον Mao Zedong είχε η χώρα τόσο ισχυρό ηγέτη όπως ο Σι Τζιμπινγκ.

Ο Σι θα προσπαθήσει να εδραιώσει την ηγεσία του στο 19ο συνέδριο του κόμματος. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα συνεχίσει ως γενικός γραμματέας μέχρι το 2022, αλλά το πραγματικό ερώτημα είναι ποιους άλλους διορισμούς θα κάνει και εάν θα επεκτείνει την επιρροή του με την ανύψωση των συμμάχων του.

Αν το Συνέδριο παρακάμψει την ηλικία και τα χρονικά όρια ηγεσίας, θα μπορούσε να είναι ένα σημάδι ότι ο Σι θα επιδιώξει να ηγηθεί του κόμματος και μετά την ενδεικτική ημερομηνία συνταξιοδότησης το 2022, μια περαιτέρω ρήξη με το παρελθόν για τον πλέον φιλόδοξο ηγέτη της Κίνας.

Εν τω μεταξύ, η Κίνα θα πρέπει να αντιμετωπίσει μεγάλες προκλήσεις, περιλαμβανομένης της ηπιότερης ανάπτυξης της οικονομίας και της πιθανής αύξησης των εντάσεων με τον Τραμπ.

Σεπτέμβριος-Οκτώβριος: Γερμανικές εκλογές

Η Άγκελα Μέρκελ είναι για καιρό η σημαντικότερη ηγέτης της Ευρώπης, αν όχι του ελεύθερου κόσμου. Το 2017, όμως, καθώς θα επιδιώκει την τέταρτη θητεία της, αντιμετωπίζει μια μεγάλη εκλογική πρόκληση.

Τα μαθηματικά για το σχηματισμό μιας σταθερής συμμαχίας είναι πιθανό να είναι πολύ πολύπλοκα από τα προβλήματα των κυρίαρχων κομμάτων. Η λαϊκή απογοήτευση για την φιλελεύθερη γραμμή της Μέρκελ στο προσφυγικό έχει συνδυαστεί με την μακροπρόθεσμη πτώση του σημερινού συμμάχου της στην κυβέρνηση, των σοσιαλδημοκρατών, και την αβέβαιη προοπτική των παραδοσιακών συμμάχων της, των Ελευθέρων Δημοκρατών.

Το αντιευρωπαϊκό, αντιμεταναστευτικό κόμμα «Εναλλακτική για τη Γερμανία» θα προσπαθήσει να πάρει το πλεονέκτημα. Η Μέρκελ θα επιδιώξει να εξασφαλίσει ότι ο κρίσιμος διεθνής ρόλος της δεν θα υπονομευτεί από μια αδυναμία στο εσωτερικό.

«Δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος για τη ΔΕΗ»

Τη διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος ή προοπτική κατάρρευσης της ΔΕΗ το 2017, καθώς έχουν ληφθεί όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων ρευστότητας, παρέχει ο πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της επιχείρησης Εμμανουήλ Παναγιωτάκης σε συνέντευξή του στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Ο κ. Παναγιωτάκης επαναλαμβάνει τις ενστάσεις για νομοθετικές ρυθμίσεις στην αγορά ενέργειας που θεσπίστηκαν πρόσφατα, δηλώνει ωστόσο αισιόδοξος ότι σε αγαστή συνεργασία με το ΥΠΕΝ θα δρομολογηθούν οι κατάλληλες λύσεις.

Επίσης, παρουσιάζει το σχέδιο για την αντιμετώπιση των προκλήσεων «στρατηγικού χαρακτήρα» που αντιμετωπίζει η επιχείρηση ενώ ως προς το ιδιοκτησιακό καθεστώς της ΔΕΗ επισημαίνει ότι «η πώληση του 17% για την αποπληρωμή του χρέους, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες της κεφαλαιαγοράς, και την αποτίμηση της ΔΕΗ, δεν με βρίσκει σύμφωνο».

Τέλος, για τον ΑΔΜΗΕ ο κ. Παναγιωτάκης υπογραμμίζει την ανάγκη, στο πλαίσιο της Κοινοτικής νομοθεσίας, για τον πλήρη ιδιοκτησιακό διαχωρισμό της εταιρίας μεταφοράς να εφαρμοστούν οι βέλτιστες λύσεις με το αποδοτικότερο δυνατό οικονομικό αποτέλεσμα για τη ΔΕΗ.

Concordia Europe: Στην Αθήνα φέτος η Σύνοδος Κορυφής

Η Concordia έγινε ουσιαστικά γνωστή το 2011 χάρη στην ετήσια σύνοδο κορυφής της που γίνεται κάθε χρόνο στη Νέα Υόρκη και στην οποία συμμετέχουν κορυφαία μέλη κυβερνήσεων και επιχειρήσεων από όλον τον κόσμο- ανάμεσα τους ο αντιπρόεδρος των Η.Π.Α. Joe Biden και ο CEO της Coca Cola Muhtar Kent.

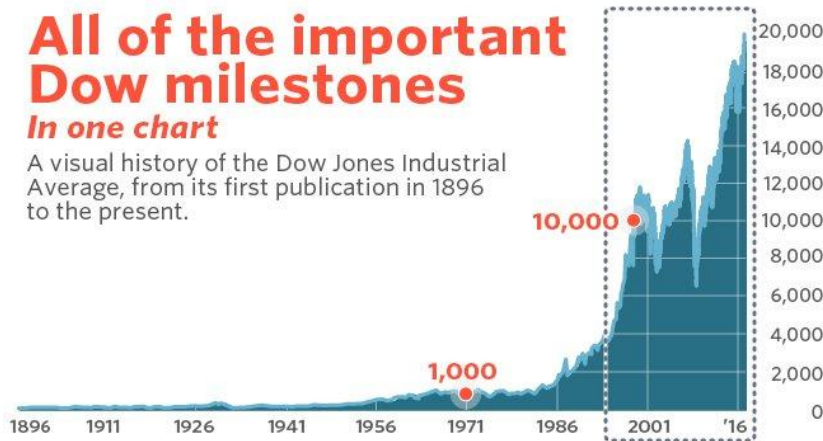
Στα 5 αυτά χρόνια η Concordia, (μη Κερδοσκοπικός Οργανισμός με έδρα τη Νέα Υόρκη) εργάζεται με στόχο τη σύζευξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα αλλά και μη κυβερνητικών οργανισμών, ενώ το 2013 λάνσαρε το Concordia Partnership Index- ένα διαδραστικό δείκτης κατάταξης χωρών ο οποίος μετράει πόσο καλά συνεργάζονται ο δημόσιος και ο ιδιωτικός τομέας. Για πρώτη φορά φέτος ανακοίνωσε μια νέα Ευρωπαϊκή σύνοδο της οποίας η πρώτη διοργάνωση θα γίνει στην Αθήνα στις 6 και 7 Ιουνίου. Τα βασικά θέματα θα είναι η προσφυγική κρίση, θέματα ασφαλείας, το Brexit και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

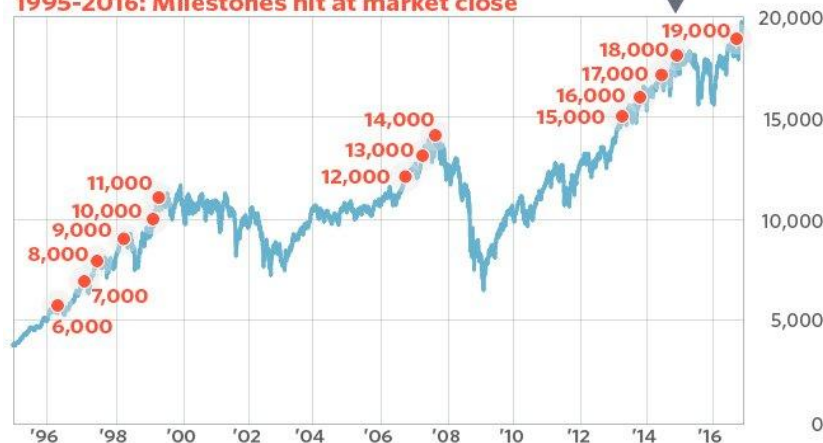
All of the important Dow milestones in one chart

All of the important Dow milestones In one chart

A visual history of the Dow Jones Industrial Average, from its first publication in 1896 to the present.

1995-2016: Milestones hit at market close

Key dates

Oct. 28-29, 1929

The Great Crash. Black Monday and Black Tuesday sees the Dow plunge more than 23%. The devastating crash is a signpost of the Great Depression.

Nov. 23, 1954

The Dow finally surpasses its pre-Crash peak.

Nov. 14, 1972

Dow finishes above 1,000 for first time—a move the New York Times likened to the breaking of the 4-minute mile.

Nov. 21, 1995

Dow tops 5,000 for first time, heralding the intense market rally that would define the late 1990s.

April 17, 1991

Dow quietly surpasses 3,000 as U.S. exits recession.

Oct. 19, 1987

Black Monday. Dow plunges 508 points, or 22.6%, in global market crash, marking the average's largest one-day percentage decline.

Jan. 8, 1987

Dow takes over 14 years to move another 1,000 points to hit the 2,000 milestone.

March 29, 1999

Amid spectacular hype, the average crosses the 10K barrier.

March 9, 2009

Dow ends at 12-year low, marking the bottom of the market rout that accompanied the Great Recession.

May 7, 2013

Dow finishes above 15,000 for first time as post-financial crisis recovery continues.

Dec. 2016

Dow hovers below the 20,000 mark for weeks, continuing a post-election rally, but fails to cross the threshold in time to make this rally the fastest-ever 1,000 point advance to a milestone level.

Source: MarketWatch research